

Майсторътъ сърдечно ѝ стисна ръката.

— Добре дошла, бабо! Тво-
ятъ Патиланчо навредъ ме про-

ще ни бждешъ почетна клиент-
ка. Сега, заповѣдай! Седни, по-
чини си! Шапката сними си!
И ще те подстриже майсторъ
Патиланчо.

Съ очи насълзени ба-
ба отговори:

— Благодаря много за
милата среща. Радостъ
и доволство сърдцето ми
сѣща.

Тя седна на стола.
Шапката отложи. Азъ
кърпа ѝ сложихъ. Но-
жици приготвихъ. Поч-
нахъ да я стрижа.

Но изведнажъ нѣкой
отвори вратитѣ. Вѣтъ-
рътъ подгони по пода
коситѣ. Единъ кичоръ
хвъркна на баба въ кра-
ката. Тя го зърна, ско-
чи, викна колко може:

— Мишка, мишка, Бо-
же! Помощь, Патилане!

Докато я зърна, баба
вънъ изскочи съ кър-
пата на шия. И не се
завърна. Чакъ вкѣщи
я стигна патиланчо Дан-
чо и тамъ утеши я.

Поздравъ най-сърде-
чень, драги ми Смѣ-
хурко! Скоро ще ти пи-

ша, какво после стана.

Твой приятель вѣчень:

Весель Питиланчо

слави. Името му славно тукъ
отпредъ поставихъ. Отвсѣкжде
идатъ отбрани клиенти. И ти